

TEKST UZUPEŁNIAJĄCY 2

☒ NIEZDOLNOŚĆ DO PRACY

Niepełnosprawność nie oznacza zawsze i bezwzględnie niezdolności do pracy. Co więc decyduje o niezdolności do pracy i na jakich zasadach jest stwierdzana?

O niezdolności do pracy decyduje utrata zdolności wykonywania pracy zarobkowej spowodowana naruszeniem sprawności organizmu. Niezdolność ta może być całkowita albo częściowa. O całkowitej mówimy w przypadku, gdy dana osoba utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Z kolei z niezdolnością częściową mamy do czynienia, gdy osoba w znacznym stopniu utraciła zdolność do wykonywania pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. Niezdolność

do pracy orzeka się najczęściej na pięć lat, choć gdy zgodnie z aktualną wiedzą medyczną nie istnieje szansa odzyskania zdolności do pracy, można orzec niezdolność na dłuższy okres. Przy wydawaniu orzeczenia o niezdolności do pracy można również stwierdzić niezdolność do samodzielnej egzystencji. Występuje, gdy naruszenie sprawności organizmu powoduje konieczność stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby.

Orzekanie o niezdolności do pracy należy do lekarzy orzeczników ZUS i komisji lekarskich. Jeśli nie zgadzamy się z orzeczeniem lekarza orzecznika, możemy wnieść sprzeciw do komisji lekarskiej (II instancji) w ciągu 14 dni od dnia doręczenia tego orzeczenia.

Orzeczenia lekarskie opierają się na analizie sprawności organizmu oraz możliwości jej przywrócenia dzięki leczeniu i rehabilitacji. Lekarz rozważa, czy badany będzie mógł wykonywać dotychczasową pracę lub podjąć inną, jak również czy konieczne będzie przekwalifikowanie zawodowe.

Poza badaniami lekarze ZUS, wydając orzeczenia, biorą pod uwagę przedstawioną przez ubezpieczonego szczegółową dokumentację medyczną. Dodatkowo mogą skierować go na konsultacje do specjalistów z zakresu schorzeń, na które ubezpieczony cierpi, oraz do szpitala na badania i obserwację. Jeżeli stan zdrowia nie pozwala mu przyjechać do ZUS, badania mogą być przeprowadzone w miejscu jego pobytu. Jeśli jednak nie zgłosi się on na badania bez uzasadnionej przyczyny, to ZUS przestanie prowadzić postępowanie w jego sprawie.